

Věřící a poslušný

Úvahy | 23.2.2014 @ 17.52

Víra je tedy ze slyšení zvěsti a zvěst skrze slovo Kristovo.
—Ř 10,17

„Víra je ze slyšení zvěstí“! Jedině pokud uslyším zvěst, pak mohu uvěřit! Mohu však také slyšet zvěst a nepochopit a proto neuvěřit (v. 19). Vždyť pouze ten, kdo uvěří, je poslušný Božího slova. Mezi vírou a poslušností tak nalézáme neoddiskutovatelnou souvislost, která zakládá lidskou odpovědnost: *Odpovědi* na Slovo je poslušnost víry. *Odpovědi* věřícího je poslušnost Slovu.

- V co jsme uvěřili, když jsme uslyšeli zvěst?
 - V Boha, a to přesně a jedinečně v toho,
 - který se nám zjevil v Ježíši Kristu.
- Čeho jsme byli poslušni?
 - Božího Slova, které je
 - přesně tím, co Bůh řekl, které se tedy ocitá vytištěné na stránkách Bible.

Co to znamená? Negativně vyjádřeno, pokud jsem při svém obrácení neuposlechl přesně Boží Slovo z Bible, pak jsem neuvěřil v Boha zjeveného v Kristu. To platí stejně, jako platí to, že ten, kdo nevěří v Ježíše Krista jako zjeveného Boha není poslušen Božího slova v Bibli.

Jsmo však (doufám) těmi, kdo věří v Boha a zároveň poslouchají Jeho Slovo. Věřím v Něj, protože uposlechl Slovo; nyní poslouchám Slovo, protože v Něj věřím. Tato dialektika v životě věřícího se nazývá slovem **NÁSLEDOVÁNÍ**: Vykročil jsi za Kristem, protože jsi uvěřil Jeho volání. A nyní věříš Jeho volání, protože Krista posloucháš.

Následování Krista se projevuje na třech rovinách:

1. Charakter
2. Priority
3. Plán

Nejvyšší úroveň (plán) určuje nižší úrovně. A na nejnižší úrovni (charakter) se teprve může počítat s prioritami a s plánem.

Následování Krista, pokud věřím a poslouchám, musí být prvotním **plánem** mého života. Když jsem uvěřil, nesmím si už *plánovat* nic jiného! Na prvním místě mého života je Pán Ježíš Kristus. Následuji Ho a Jeho vůli chci naplnit. Pouze Jeho vůli. Už nechci plnit vůli svého zaměstnavatele, ani svého pastora, ani svých rodičů, ani svého partnera, ani svého politického představitele. Už nechci plnit vůli lidu, vůli mainstreamu. A co je nejdůležitější: Už nechci a nemusím plnit vůli svou. Apoštol Pavel si byl vědom odporu, který působí naší vůli vůle Boží. Proto rozlišuje skutky

těla a ovoce Ducha a právě proto, jak věřím, píše v sedmé kapitole Římanům o zápase s lidskou tělesností. Tento zápas zdaleka nevedeme pouze na úrovni nízkých a pudových tělesných požitků, naopak! Jde i o naše dobré úmysly, o naše libé a mnohdy zbožné plány, které vypadají náramně křesťansky a na rozdíl od nízkých hříchů se za ně bohužel nestydíme.

Při evangelizacích říkáme lidem: Bůh tě miluje a má pro tebe svůj plán. Tak se toho sami chopme! Abychom nežili své životy ode zdi ke zdi. Aby bylo jasné, že to jediné, co budeme dělat, je naplňovat zcela konkrétní Boží vůli pro naše životy. Ne naši „zbožnou vůli“. Zbožná vůle je vůle člověka a protiví se Bohu. Lidské plány, jeho osobní touhy, jeho ambice, jeho domněnky jsou před Bohem zavrženíhodné.

Mladí křesťané svádí boj o Boží plán v přístupu k výběru životního partnera; zda si ho má člověk vybírat podle Boží vůle, nebo ne. Notabene na jednom minulém Sjezdu mládeže AC vystupoval řečník, který na něm v té době ještě vystupovat neměl. Ten si vzal toto téma na paškál a různé jej přetřásal a glosoval. Říkal: „To jako když se pomodlíš, tak uvidíš šipku nebo anděla, co ukazuje na toho pravého, na tu pravou?“ Já říkám: To asi ne. Ale když se za to pomodlíš, spousta věcí ti bude jasnějších. Já jsem se modlil a vzal jsem si Aničku. Neviděl jsem šipku, ani anděla, jen její přirozenou svatozář. A dnes mohu říct, že jsem si ji vzal na základě Boží vůle.

Nenavádím vás k hadačství, rádobyprorokování a k tomu, abyste se rozhodli pro celibát, když neuslyšíte z nebe jasný hlas: „Vezmi si ji/ho!“. Říkám, že je to jako při šachové partii. Některé tahy jsou lepší, některé horší. A neříkejte mi, že „jsou přece manželství, která vznikla před obrácením, a Pán je stejně žehná“. Žehná Pán těm, kdo nehledali Jeho vůli? To je úžasná milost! Ale ty následuješ Krista teď! Ty nemusíš střílet po potenciálních partnerech naslepo! Ty můžeš udělat dobrý tah! Plán pro Tvůj život je zcela konkrétní. Bůh chce, abys dal mat! A proto tě povede: Tam, onam, jinam. Tudy nebo jinudy.

Plán pro naše životy je nejlépe vidět v modlitbě Otče náš. Modlíme se v ní:

- *Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno Tvé.* Tím vychází najevo, že naším plánem je oslavit Boha.
- *Bud' vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi.* Máme totiž v plánu naplnit konkrétní Boží vůli.
- *Chléb náš vezdejší dej nám dnes.* Dáváme najevo, že jsme na Bohu závislí a že s Ním v našich životních plánech počítáme.
- *A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.* Počítáme v našem plánu se závislostí na Bohu ve věci naší spásy a se závazkem plnit Jeho plán milosti bez ohledu na naše vnitřní pocity.
- *A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.* Počítáme v našich plánech s tím, že Bůh nás vede. On má plnou kontrolu nad naším směřováním.
- *Neboť Tvé je Království i moc i sláva navěky.* Stejně jako na předchozím řádku počítáme s tím, že Bůh je svrchovaný. Že má moc. A jako křesťané počítám s tím, že království je pouze Jeho!

Ježíš zde podle mého názoru mimo jiné reaguje na to, že někteří Jeho současníci (zélóti) chtěli

vzít věci do vlastních rukou a nastolit Boží Království na zemi svépomocí. S něčím podobným se setkáváme i dnes. Všiml jsem si, že někteří křesťané jsou nastydlí, mají ucpané dýchací cesty. Ztratili čich. Už necítí vůni Kristova poznání (2K 2,14). Nadto se nesprávně modlí, když namísto „Otče náš“ říkají „Otče, dáš“:

Otče, dáš vše, co je na nebesích!

Proklamovali jsme jméno Tvé a přišlo Království Tvé. Stav se taky!

Buď vůle Tvého pozemského těla na nebi tak, jako je na zemi.

S chlebem se neobtěžuj, podnikatele máme v předních řadách.

A odpouštíme Ti všechna nesrozumitelná a nepřijemná místa v Písmu, jako jsi Ty odpustil našim předchůdcům jejich manažerská selhání.

Tudy už nás neved! Teď nás vede generace mladých vůdců (od Zlého), neboť právě ta má Tvé Království, i moc, i slávu navěky.

Tudy, přátelé, cesta nevede. Boží Království je pouze tam, kde je Ježíš Králem. Jinde ne! Ani kdyby to tak vypadalo. Pro nás to znamená, že dokud jsme na světě, pak jediné místo, kde může Boží Království být, jsou naše srdce. Díky nám může být zjevné těm, kdo je chtějí v našich srdcích spatřit. Ale víc si nenalhávejme. Boží Království není naše a my nemůžeme uměle manipulovat s jeho územní celistvostí.

Jakmile mám hotový plán, je snadné definovat **priority**. Na prvním místě opět stojí Pán Ježíš Kristus. Nyní však už ve věcech praktičtějších. Jak následuji Krista? Přece tak, že za Ním kráčím! Noha mjí nohu, nechávám za sebou hluboké šlépěje v těžkém blátě, držím se stezky, nebo jdu cestou necestou, dupu, klopýtám, padám, ale vždycky DRŽÍM SMĚR!!! Jak to každý den dělám?

- Soustředím se na Jeho osobu. To se dělá ve chvále.
- Ptám se Boha: kudy? Ptám se na Jeho vůli. To se dělá v modlitbě.
- Kráčím podle cest, které On narýsoval ve svém Slově – v Bibli.

Následují priority, které vychází z mé situace. Víím, že po mě Pán Ježíš chce, abych dbal o tělesné, duševní a duchovní zdraví své rodiny, totiž Aničky a našeho bimča. Po snoubencích Pán Ježíš chce, aby zorganizovali svatbu. Po dospívajících chce, aby si osvojili smysl pro zodpovědnost, udržovali vztah s rodiči a brali si příklad z učitelů. (Já víím, mluvím jak školomet a sám mám máslo na hlavě. Ale pokud v těchto věcech dospívající selže, je s ním prostě zle. Bez respektu k zkušenějším a bez smyslu pro zodpovědnost bude jako dospělý spadat do méně slavné kategorie v sociálním státě na méně vítané straně systému sociálního přerozdělování.)

Po studentovi biblické školy se žádá, aby se soustředil na jedno: na své studium na VOŠMT v Kolíně. Naše škola není přizpůsobena pro studenty, kteří při studiu pracují, nebo se většinou měrou podílí na jiných, byť bohulibých, projektech. Proto se nauč říkat výzvam ne! Pomůže ti to zdolat výzvy, kterým jsi slíbil své ano. Nemusíš vést mládež, nemusíš se účastnit sborových akcí, nemusíš organizovat evangelizace. Naopak budeš muset vypracovat referát, jet na misijní výjezd, docházet do školy a být fresh a ready, když se tě bude učitel na něco ptát.

Koncentruj se na jedno! Biblická škola tě chce celého.

V otázce osobního **charakteru**, totiž v tom, jak je kdo charakterní, jde pouze o to, jak je upřímný k sobě a k ostatním.

Když říkáš, žeš' to „neudělal“, vzpomeň si nejdříve, jestli je to pravda. Podobně když tvrdíš, že „toto nádobí není tvoje“ a „tento nepořádek není tvůj“. Protože pokud ano, pak jsi lhář. A lhaním Pána Ježíše nenásleduješ!

Když říkáš, že „nemáš peníze“, porovnej nejdříve svůj mobilní telefon s okolním průměrem. Když říkáš „nemám peníze“, dej si pozor, protože Pán Ježíš ví, kolik jsi investoval do nadstandardního procesoru, který je ve tvém na pohled obyčejném notebooku. Tvůj šatník o tvé finanční situaci taky svědčí! Mám za to, že Ananiáš a Safira si svou lež neuvědomovali tak jasně, jak jasně ji vidíme my. Oni prostě „neměli peníze“, když říkali, že „toto je všechno, co mají“. Pánu Ježíši se nelíbí, že ze sebe děláš chudáčka, protože On má následovníky, kteří mají opravdu málo peněz. A to ani nebydlí moc daleko.

Podobně když říkáš, že nemáš čas, nebo že nemáš sílu. Jako zdravý člověk nemusíš spát více než osm hodin denně. A když bdíš, nemusíš věnovat hodiny času činnostem, které nejsou ani pracovní, ani psychohygienické. Proto nehraj on-line hry déle, než je nutné!

Když říkáš, že biblická škola je nuda, že tě nebaví, musím uznat, že **MOŽNÁ MÁŠ PRAVDU!** Děláme sice co můžeme, ale ty jsi příliš velký štramák. Omlouvám se tvému vysokému inteligenčnímu kvo-kvo-kvocientu i tvému správnějšímu názoru a radím ti, abys přehodnotil své další setrvání na VOŠMT. Vždyť proč se trápit v prostředí, které nevyužije tvého všestranného nadání a mimořádného génia!

Než však odejdeš, musím ti něco říci: Studijní program VOŠMT nevznikal v pátek večer po dvou sklenkách. Je sestaven na základě zkušeností mnoha podobných institucí, je korigován modlitbami a je zaváděn elegantně a citlivě. Proto se zamysli, zda je tvá mrzutost způsobena školou samotnou, nebo jen divnou náladou, co na tebe sedla.

Člověk má nesmírně krátkou paměť. Kdesi jsem četl, že člověk zapomene 90–95% z toho, co slyšel za posledních 72 hodin. Proto tě vyzývám: **ROZPOMEŇ SE**, proč jsi přišel na biblickou školu. Vzpomeň si, co bylo důvodem. Jednou z metod obrany proti psychickému a fyzickému nátlaku v nepřátelském zajetí, je neustálé opakování příslušnosti: jméno, hodnost, prapor, velící důstojník atd. Právě tak si opakuj: Jdo jsi, koho následuješ, kde stojíš, čím chceš být. Já jsem Michael Buban, následuji Ježíše Krista, pracuji na biblické škole a chci být učitelem odborných předmětů. Co můžeš, studente, říci ty?

<http://selah.diet/uvahy/verici-a-poslusny/>